

Дело C-339/22**Резюме на преюдициално запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

24 май 2022 г.

Запитваща юрисдикция:

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Швеция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

24 май 2022 г.

Жалбоподател:

BSH Hausgeräte GmbH

Отвeтник:

Aktiebolaget Electrolux

Предмет на главното производство

BSH Hausgeräte GmbH (наричано по-нататък „BSH“) е притежател на европейския патент ЕП 1 434 512, свързан с прахосмукачки. Патентът е валидиран в Австрия, Германия, Испания, Франция, Обединеното кралство, Гърция, Италия, Нидерландия, Швеция и Турция. Aktiebolaget Electrolux (наричано по-нататък „Electrolux“) е със седалище, т.е. регистриран офис в Швеция и има дъщерни дружества в редица други държави членки, като Германия. Между BSH и дружества от групата на Electrolux възникват редица спорове относно въпросния патент. Между другото, европейският патент, валидиран в Германия, е обезсилен през 2020 г. от германски съд по молба на дъщерно дружество на Electrolux. Решението е обжалвано.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициално запитване съгласно член 267 ДФЕС за тълкуване на член 24, параграф 4 от Регламент (ЕС) 1215/2012 на Европейския парламент и на

Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 24, параграф 4 от Регламент (ЕС) 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се тълкува в смисъл, че изразът „дела във връзка с регистрацията или действителността на патенти [...] независимо дали за това е предявен иск или [възражение]“ предполага, че национален съд, който съгласно член 4, параграф 1 от този регламент е обявил, че е компетентен да разгледа спор за нарушение на патент, губи компетентност да разгледа въпроса за нарушението, ако е повдигнато възражение за недействителност на въпросния патент, или разпоредбата следва да се тълкува в смисъл, че националният съд губи компетентност да разгледа само възражението за недействителност?
2. От значение ли е за отговора на първия въпрос обстоятелството, че националното право съдържа разпоредби, сходни с тези, предвидени в член 61, втора алинея от Закона за патентите, съгласно които, за да се разгледа възражение за недействителност в рамките на дело за нарушение, ответникът трябва да предяви отделен иск за обявяване на недействителност?
3. Следва ли член 24, параграф 4 от Регламента Брюксел I да се тълкува в смисъл, че е приложим по отношение на национален съд на трета страна, тоест, в настоящото дело, в смисъл че предоставя изключителна компетентност на съд в Турция по отношение на частта от европейския патент, която е валидирана там?

Разпоредби от правото на Съюза

Регламент 1215/2012, член 4, параграф 1, член 24, параграф 4 и член 27

Разпоредби от националното право

Patentlagen (1967:837) [Закон за патентите (1967:837), наричан по-нататък „Закон за патентите“], член 61, втора алинея

„Ако е предявен иск относно нарушение на патент и лицето, срещу което е предявен иска твърди, че патентът е недействителен, въпросът за недействителността може да се разглежда едва след като е предявен нарочен иск за това. Съдът указва на страната, която твърди, че патентът е недействителен, да предяви такъв иск в определен срок.“

Член 61, втора алинея от Закона за патентите предполага, че ответникът трябва да предяви отделен иск за обявяване на патента за недействителен. В случай че шведският съд е компетентен да разгледа иск за недействителност, ако е свързан с шведски патент, такъв иск често се разглежда в същото производство заедно с иска за нарушение. Съгласно общите правила на шведското процесуално право, разглеждането на иск за нарушение може да бъде спряно до произнасяне по иска за недействителност.

Кратко представяне на фактическата обстановка и на главното производство

- 1 На 3 февруари 2020 г. BSH предявява иск срещу Electrolux пред Patent- och marknadsdomstolen (наричан по-нататък „Патентен и търговски съд“) в Швеция, като твърди наред с другото, че трябва да се забрани на Electrolux да използва патентованото изобретение във всяка от изброените по-горе държави и да се присъди подходящо обезщетение за незаконното използване. BSH претендира обезщетение и за допълнителни вреди, причинени от твърдяното нарушение на патента от страна на Electrolux.
- 2 В писмената си защита Electrolux оспорва твърденията на BSH. Electrolux твърди, че Патентният и търговски съд следва да отхвърли иска, предявен от BSH по отношение на австрийската, германската, испанската, френската, британската, гръцката, италианската, нидерландската и турската части от ЕП 1 434 512 (наричани по-нататък „чуждестранните патенти“), с други думи целия иск, предявен от BSH, с изключение на твърденията, свързани с частта от европейския патент, която е валидирана в Швеция.
- 3 В подкрепа на искането си за отхвърляне, Electrolux твърди основно, че чуждестранните патенти са недействителни и че шведският съд не е компетентен да разглежда искове за нарушения на тези патенти. BSH оспорва твърдението, че искът следва да се отхвърли.
- 4 С решение от 21 декември 2020 г. Патентният и търговски съд отхвърля предявения от BSH иск в частта относно нарушението на валидираните в Австрия, Германия, Испания, Франция, Обединеното кралство, Гърция, Италия, Нидерландия и Турция патенти ЕП 1 434 512 (чуждестранните патенти), като се позовава на факта, че съдилищата в други държави имат изключителна компетентност да разглеждат действителността на валидирани там патенти, което означава, че съгласно член 27 от Регламента Брюксел I Патентният и търговски съд следва да обяви, че той не е компетентен да разгледа частта от иска, предявен от BSH, която се отнася до нарушение на валидираните ЕП 1 434 512 патенти в Австрия, Германия, Испания, Франция, Обединеното кралство, Гърция, Италия и Нидерландия. Тъй като може да се приеме, че член 24, параграф 4 от Регламента Брюксел I изразява международно признат принцип на компетентност, съдът не е

компетентен да разгледа и частта от иска, която се отнася до нарушение на валидирания в Турция патент ЕП 1 434 512.

- 5 BSH обжалва решението на Патентния и търговски съд и иска, доколкото това е относимо, Patent- och marknadsöverdomstolen (Апелативен патентен и търговски съд, Швеция) да измени решението на по-долната инстанция, като отхвърли искането на Electrolux за отхвърляне на предявения от BSH иск по отношение на австрийската, германската, испанската, френската, британската, гръцката, италианската, нидерландската и турската части от ЕП 1 434 512. BSH се позовава на същите факти както пред първоинстанционния Патентен и търговски съд по отношение компетентността на шведския съд. Electrolux оспорва изменението на решението на Патентния и търговски съд и се придържа към фактите, на които се позовава като основание за искането си за отхвърляне на иска.

Основните доводи на страните в главното производство

- 6 По отношение на компетентността на шведските съдилища Electrolux твърди следното. Съгласно член 24, параграф 4 от Регламент (ЕС) 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела („Регламент Брюксел I“), националните съдилища в държавата членка, в която е регистриран един патент, имат изключителна компетентност да разглеждат дела, свързани с регистрацията или действителността на този патент, независимо дали за това е предявен иск или възражение. Преди преработването на Регламент Брюксел I беше предложено възражение за недействителност, повдигнато в рамките на производство за установяване на нарушение, просто да предоставя на съда възможност да спре производството за установяване на нарушение. Това предложение обаче беше отхвърлено от законодателя, който вместо това предпочете да кодифицира решение на Съда на Европейския съюз от 13 юли 2006 г., GAT, C-4/03, EU:C:2006:457. Искът за установяване на нарушение не може да се отдели от въпроса за недействителността, ако такъв въпрос е повдигнат, тъй като въпросът за отговорността предполага нарушение на действителен патент. Следователно предявеният от BSH иск относно нарушение на чуждестранните патенти следва да бъде отхвърлен, защото след като Electrolux повдига въпроса за недействителност, шведските национални съдилища губят своята компетентност да разгледат нарушенията на тези патенти.
- 7 Electrolux също така заявява следното. Разпоредбата, съдържаща се в член 61, втора алинея от шведския Закон за патентите (1967:837), съгласно която въпрос, свързан с недействителността, може да се разглежда само ако е предявен нарочен иск в този смисъл, е приложим по отношение на шведски патенти. Това обаче не означава, че ответникът не може да твърди като основание за защита в производство за установяване на нарушение, че

патент, предоставен или валидиран в Швеция, е недействителен. Това означава единствено, че трябва да се предяви и иск за обявяване на недействителност, за да бъде взето предвид възражението за недействителност в производството за установяване на нарушение. Нищо в тази разпоредба или в който и да било шведски процесуален закон не препятства съда да разгледа възражение за недействителност във връзка с чуждестранен патент. В съответствие с член 8 от Регламент (ЕС) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Регламент Рим II“), шведското право не е приложимо за чуждестранни патенти. Нито пък е възможно да се приложат по аналогия процесуалните разпоредби на Закона за патентите по отношение на чуждестранните патенти. Прилагането по аналогия е изключено, докато националният съд не установи, че е компетентен да разгледа делото. Ето защо не могат да се прилагат такива разпоредби, за да се установи компетентност. Нищо не препятства BSH да заведе иск за установяване на нарушение в държавите, където са валидирани патентите. BSH не търпи неблагоприятни правни последици, защото искове за установяване на нарушения на чуждестранни патенти не могат да се разглеждат в Швеция. Освен това, BSH е знаело, че се оспорва действителността на патентите още преди да се започне това производство.

- 8 По отношение на компетентността BSH твърди по същество следното. Член 4, параграф 1 от Регламент Брюксел I предвижда, като общо правило, че делото следва да бъде разгледано в държавата членка по местоживеенето на ответника. Изключенията от това правило трябва да се прилагат стриктно. Съществува принцип в правото на Съюза, че когато един съд установи, че е компетентен, компетентността се запазва, дори ако обстоятелствата, по силата на които се предоставя компетентност на този съд, се променят в хода на производството. Ищецът трябва да може да установи кой е компетентният съд, когато предявява своя иск. Едно възражение не следва да може да дерогира компетентността на съда, ако той е разполагал с такава към момента, в който е образувано производството. Член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I е приложим само за спорове, свързани с регистрирането или действителността на патенти. Съгласно член 27 от Регламент Брюксел I, когато съд е сезиран с иск, който основно засяга дело, по което съдилищата на друга държава членка имат изключителна компетентност по силата на член 24, той прогласява, че не е компетентен. В случая делото не засяга основно въпроса за действителността на патента, а по-скоро за нарушението му. Ако в производство за установяване на нарушение ответникът твърди, че въпросният патент е недействителен, съгласно националното правило, залегнало в член 61, втора алинея от Закона за патентите, съдът трябва да укаже на ответника да предяви иск в този смисъл. Ако Electrolux предяви иск за установяване на недействителност в съответната държава, в която патентът е валидиран, Патентният и търговски съд може по силата на тази разпоредба да се произнесе по въпроса за нарушението с отделно решение, и след това да спре производството до постановяването на окончателно решение в производството за

недействителност. Член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I е неприложим по отношение на трети страни.

- 9 BSH излага също така доводите си пред Апелативния съд, като твърди следното. Съдът на ЕС изрично постановява, че производствата за установяване на нарушение, в които не се разглеждат други въпроси, попадат извън обхвата на член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I (вж. например решение от 5 октомври 2017 г., Hanssen, C-341/16, EU:C:2017:738, т. 34 и цитираната съдебна практика). Следователно е възможна споделена компетентност, при която един съд разглежда иск за установяване на нарушение на чуждестранен патент, докато друг разглежда иск относно недействителността на същия този патент. Патентният и търговски съд е компетентен да се произнесе по иска за установяване на нарушение и в частта, която се основава на турската част на патента, тъй като е международно компетентен по силата на член 4, параграф 1 от Регламент Брюксел I и на общия принцип на местоживеене, който формира международното право и международната компетентност.
- 10 Electrolux излага своите доводи и накратко заявява следното. От формулировката на член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I е видно, че той обхваща искове за установяване на нарушение, когато в производството е повдигнато възражение за недействителност. Шведското право, тоест член 61 от Закона за патентите, допуска разглеждането на въпроса за действителността на патент в рамките на производство за установяване на нарушение на този патент. Съдът постановява, като се позовава на решението GAT, че действителността на даден патент е абсолютна предпоставка за всички производства за установяване на нарушение на този патент (вж. решение от 12 май 2011 г., BVG, C-144/10, EU:C:2011:300, т. 45 и т. 46). Що се отнася до компетентността, въпросът за нарушението на патента не може да бъде разделен от въпроса за действителността на патента, когато последният се поставя в рамките на производство за установяване на нарушение.

Кратко представяне на мотивите на преюдициалното запитване

- 11 Въпросът пред Апелативния патентен и търговски съд се отнася до компетентността за разглеждане на иск за установяване на нарушение на европейски патент, валидиран в Австрия, Германия, Испания, Франция, Обединеното кралство, Гърция, Италия, Нидерландия и Турция. Тъй като ответникът твърди, че патентът е недействителен във всички държави, с които е свързано производството за установяване на нарушение, долната инстанция отхвърля частта от иска за установяване на нарушение, свързана с чуждестранните патенти. Спорът, в рамките на който възниква въпросът за компетентността, попада в категорията граждански и търговски дела и следователно в обхвата на Регламент Брюксел I (вж. член 1).

- 12 На основание член 24, параграф 4 и член 27 от Регламент Брюксел I, Патентният и търговски съд обявява, че той не е компетентен да разгледа иска за установяване на нарушение на патенти, валидирани в Австрия, Германия, Испания, Франция, Обединеното кралство, Гърция, Италия и Нидерландия, като също така установява, че не е компетентен да разгледа иска за установяване на нарушение по отношение на турския патент.
- 13 Съгласно формулировката на член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I, той обхваща „дела във връзка с регистрацията или действителността на патенти [...], независимо дали за това е предявен иск или насрещен иск“. Не са изрично упоменати обаче производствата за установяване на нарушение, въпреки че въпросът за недействителността обикновено се поставя с повдигането на възражение за недействителност от ответника в рамките на производство за установяване на нарушение.
- 14 В редица решения Съдът на Европейския съюз е изложил подробно референтни точки за тълкуване на член 24, параграф 4. Съдът отбелязва наред с другото, че изразът „дела във връзка с регистрацията или действителността на патенти“ има самостоятелно значение и трябва да се тълкува еднакво във всички държави членки (вж. решение от 15 ноември 1983 г., *Duijnste*, C-288/82, EU:C:1983:326, т. 19 и GAT, т. 14; вж. също така по отношение на дело, свързано с търговска марка, решение от 5 октомври 2017 г., *Hanssen Beleggingen*, C-341/16, EU:C:2017:738, т. 31).
- 15 Правилото, установено с член 24, параграф 4, има за цел да гарантира, че компетентни са тези съдилища, които имат фактическа и правна близост с производството. Изключителната компетентност на съдилищата в страната на регистрацията е оправдана с оглед на факта, че тези съдилища са най-подходящи да разглеждат случаи, при които е оспорена действителността на патента или самото съществуване на заявката или регистрацията. Съдилищата в страната на регистрацията могат да се произнесат, прилагайки националното си право, относно действителността и последиците на патентите, издадени в тази държава. Тези съображения за доброто правораздаване са още по-важни в областта на патентите, тъй като с оглед на специализирания характер на материята в тази област редица договарящи държави създадоха система за специфична съдебна защита, за да гарантират разглеждането на този вид дела от специализирани съдилища (вж. по-специално решение GAT, т. 21 и т. 22, но така също решения *Duijnste*, т. 22, и *Hanssen Beleggingen*, т. 33.)
- 16 Тази изключителна компетентност е оправдана и от факта, че въпросът за патентите налага участието на национални административни органи. В този контекст Съдът се позовава на доклада *Jenard* относно Брюкселската конвенция, където се подчертава, че предоставянето на патенти съставлява упражняване на национален суверенитет (вж. решение GAT, т. 23).

- 17 Производства, свързани с действителността, наличието или изтичането на патент или с претендирането на право на приоритет въз основа на по-ранна заявка, следва да се считат за дела „във връзка с регистрацията или действителността на патенти“. От друга страна, ако спорът не засяга действителността на патент или наличието на заявка или регистрация, спорът няма да бъде обхванат от правилото за изключителна компетентност. Следователно разпоредбата не се прилага за иски за установяване на нарушение, в които не се повдига въпросът за действителността на патента, за който се твърди, че е нарушен. Разпоредбата трябва да се прилага стеснително (вж. например решения, *Duijnste*, т. 23—т. 25, и *GAT*, т. 15 и т. 16).
- 18 Съдът е постановил също така, че за да се избегне рискът от противоречиви решения, не е достатъчно съд без изключителна компетентност да се произнесе само по действителността на патент по отношение на страните в производството. Следователно правилото за изключителна компетентност се отнася до всички производства, свързани с регистрацията или действителността на патент, независимо дали въпросът е повдигнат чрез иск или възражение (вж. решение *GAT*, т. 30 и т. 31). Сега това е изрично предвидено във формулировката на член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I.
- 19 Следва също така да се отбележи, че Съдът на Европейския съюз е постановил, че член 27 (предишен член 19) не предоставя компетентност, а само изисква сезираният съд да разгледа дали е компетентен и в определени случаи служебно да прогласи, че не е компетентен (вж. решение *GAT*, т. 19).
- 20 В настоящия случай пред Апелативния патентен и търговски съд се повдига въпросът дали член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I трябва да се тълкува в смисъл, че изразът „дела във връзка с регистрацията или действителността на патенти [...] независимо дали за това е предявен иск или [възражение]“ включва и въпроса с нарушението, в случай че ответникът в производството за установяване на нарушение е повдигнал възражение за недействителност на патента. Според Апелативния съд това не е очевидно от формулировката на регламента и въпросът не намира отговор в решение *GAT* или последващата съдебна практика. Следователно въпросът е дали, както установява по-долната инстанция, националният съд няма компетентност да разгледа иск за установяване на нарушение по отношение на всички патенти, валидирани в държави, различни от собствената държава, в случай че ответникът е повдигнал въпросът за действителността на патента с възражение в рамките на производството за установяване на нарушение. Или обратно, член 24, параграф 4 би могъл да се тълкува в смисъл, че националният съд няма компетентност да разгледа само възраженията за недействителност в рамките на производството за установяване на нарушение. Възниква и въпросът дали е от значение обстоятелството, че националният съд първоначално установява, че е компетентен да разгледа

иска за установяване на нарушение съгласно член 4, параграф 1 от Регламент Брюксел I.

- 21 Довод в полза на тълкуването на разпоредбата по начина, по който я тълкува по-долната национална юрисдикция в националното производство, е че когато се повдигне възражение за недействителност на патента, въпросът за нарушението на патента по правило изцяло зависи от произнасянето по въпроса за действителността на този патент. Това означава, че често пъти най-удачно и ефективно е тези въпроси да се разглеждат заедно, тоест в рамките на едно и също производство. Следователно такъв подход често е оптимален от гледна точка на ефикасността. По принцип и двете производства — и това за недействителност, и това за нарушение на патент, изискват и тълкуване на претенциите. Следователно един съгласуван процес намалява риска от постановяване на противоречиви съдебни решения.
- 22 Довод срещу тълкуването на член 24, параграф 1 от Регламент Брюксел I в смисъл, че обхваща и исовете за установяване на нарушение, е че тази разпоредба, като изключение от общото правило, залегнало в член 4, параграф 1, трябва да се тълкува стеснително и следователно не трябва да ѝ се дава по-широко тълкуване от необходимото в светлината на нейната цел. Както бе пояснено по-горе, във връзка с преследваната цел трябва също така да се отбележи, че целта на правилото за изключителна компетентност е да гарантира, че компетентни са тези съдилища, които имат фактическа и правна близост с въпроси за действителността и регистрацията на патенти (вж. решение GAT, т. 21). Според Апелативния патентен и търговски съд не става ясно дали преследваната с разпоредбата цел налага да се обхване и производството за установяване на нарушение.
- 23 Ищец, който в съответствие с общото правило, прогласено в член 4, параграф 1 от Регламент Брюксел I, е предявил иск в държавата по местоживееене на ответника, може да понесе неблагоприятни правни последици, ако трябва да предяви иск отново в друга държава членка, в случай че ответникът повдигне възражение за недействителност. Така например, съществува опасност ищецът да не може да спази приложимите давностни срокове или други срокове за предявяване на иска.
- 24 Както бе изложено по-горе, член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I не обхваща исовете за установяване на нарушение, в които не се поставя под въпрос патентът (вж. например решение GAT, т. 16 с препратки към решение Duijnsteer, т. 25 и т. 26). Следователно ищец, който иска да предяви иск за установяване на нарушение, винаги може да предяви иска в страната по местоживееене на ответника съгласно общото правило на член 4 от Регламент Брюксел I. Вярно е, че често ищецът има възможност, съгласно член 7, параграф 2 от Регламент Брюксел I, да предяви иск в държавата членка, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие, която често съвпада с държавата на регистрация. Ако обаче член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I следва да се тълкува в смисъл, че

изключителната компетентност обхваща исковите за установяване на нарушение, когато е повдигнато възражение за недействителност, ищецът трябва винаги да предявява иска си в държавата на регистрацията, за да е сигурен, че искът не може да бъде отхвърлен.

- 25 Въпросът дали член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I следва да се тълкува в смисъл, че обхваща и искове за установяване на нарушение, когато е повдигнато възражение за недействителност е предмет също така на дебат в правната литература. Според някои автори решението на Съда на Европейския съюз по дело GAT, което впоследствие е кодифицирано в разпоредбата на член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I, предполага, че националният съд губи своята компетентност да разглежда искове за установяване на нарушение в момента, в който бъде повдигнато възражение за недействителност (вж. например Hess/Pfeiffer/Schlosser, *The Brussels I Regulation 44/2001, Application and Enforcement in the EU*, 2008, стр. 193, параграф 668, и Dicey, Morris & Collins, *The Conflict of Laws*, 15th ed., Sweet & Maxwell, London: 2012, стр. 525, параграфи 11 до 392). Други възприемат обратната позиция и твърдят, че националният съд не губи своята компетентност да разглежда искове за установяване на нарушение (вж. например Lehmann, *The Brussels I Regulation Recast*, 2015, стр. 272, параграф 8.42). И накрая, няколко други автори считат, че съществува несигурност и е необходимо преюдициално заключение на Съда на Европейския съюз (вж. например Heinze, Roffael, 'International jurisdiction for decisions on the validity of foreign intellectual property rights', *GRUR Int* 2006, стр. 797 и сл., и Fawcett & Torremans, 2011, стр. 368, параграфи 7.109 до 110).
- 26 Ако член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I следва да се тълкува в смисъл, че изразът „дела във връзка с регистрацията или действителността на патенти [...] независимо дали за това е предявен иск или [възражение]“ обхваща искове за установяване на нарушение, когато е предявен насрещен иск за недействителност, възниква въпросът дали тълкуването се засяга от факта, че националното право съдържа разпоредби, по силата на които въпрос относно недействителност може да се разглежда само след като е предявен отделен иск в този смисъл (вж. член 61, втора алинея от Закона за патентите).
- 27 Накрая, възниква и въпросът дали е от значение обстоятелството, че въпросният европейски патент е валидиран в трета държава, която не е член на ЕС. В [друго] преюдициално запитване Апелативният патентен и търговски съд повдига свързан с този, но различен въпрос (вж. дело C-399/21). Въпросът по това дело е дали член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I обхваща искове, предявени в държава членка за установяване на по-широки права на основание авторство или съавторство върху изобретение или патент, регистрирани в трета държава. Отговорът на този въпрос може да е относим и да даде насоки и в настоящото дело.

- 28 Формулировката на член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I не предвижда изрично, че той е приложим за националните съдилища в трети държави. От друга страна, в някои други членове от Регламент Брюксел I изрично е предвидено, че те се прилагат и в трети държави (вж. например член 33 и член 34 от Регламент Брюксел I относно висящ процес). Доколкото е известно на Апелативния патентен и търговски съд, няма и преюдициални заключения на Съда, които да разглеждат въпроса дали член 24, параграф 4 е приложим и за националните съдилища в трета държава. От друга страна, от решение на Съда във връзка с Конвенцията от 27 септември 1968 година относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (наричана по-нататък „Брюкселската конвенция“) е видно, че член 2 от Брюкселската конвенция, който се отнася до компетентността по местоживееене, е приложим и в случаите, засягащи правоотношения между национални съдилища на договаряща държава и съдилища на недоговаряща държава, тоест трета страна (вж. решение от 1 март 2005 г., Owusu, C-281/02, EU:C:2005:120, т. 26 и т. 35). Член 4 от Регламент Брюксел I използва формулировка, подобна на тази на член 2 от Брюкселската конвенция, което подсказва, че член 4 следва да се прилага по същия начин като член 2 от Брюкселската конвенция, тоест и за национални съдилища в трети страни. По това дело Съдът се е произнесъл, че даден член е приложим по отношение на трети страни, дори ако това не е видно от неговата формулировка. В обобщение, не е ясно дали член 24, параграф 4 от Регламент Брюксел I следва да се тълкува в смисъл, че е приложим за национален съд на трета страна, тоест в разглеждания случай — Турция.
- 29 Заключението на Апелативния патентен и търговски съд въз основа на цялостна оценка на относимото право на Съюза е, че не е ясно, нито установено как следва да се тълкува правото на Съюза във връзка с изложените по-горе въпроси. Следователно, за да се произнесе, Апелативният патентен и търговски съд, е необходимо Съдът да отговори на отправените преюдициални въпроси.